JITŘENKA

Srpen 2022

NAROZENINY A SVÁTKY V MĚSÍCI SRPNU

NAROZENINY SLAVÍ:

- 4. 8. – VOJTA Antonín
- 6. 8. – MALÁ Hana
- 10. 8. – SVOJANOVSKÁ Marie
- 12. 8. – VOTAVOVÁ Alena (DZR)
- 13. 8. – NOVÁKOVÁ Ludmila
- 14. 8. – HELÍSKOVÁ Marie
- 15. 8. – ELFMARK Miroslav
- 20. 8. – PALA František
- 23. 8. – FUKÁREK Miroslav
  - STAŘÍKOVÁ Marie
  - ŠMUCEROVÁ Hermína
- 24. 8. – BABIČKOVÁ Věra
- 30. 8. – TOMÁŠKOVÁ Irena (DZR)
- 31. 8. – LOPAUROVÁ Marie

Zároveň sem přidávám omluvu paní Havlíčkové Ludmile, která oslavila narozeniny v měsíci červenci, ale v minulém vydání Jitřenky byla napsána s chybným příjmením.

SVÁTEK SLAVÍ:

- 3. 8. MILUŠE – Břeňová
- 13. 8. ALENA – Simonová, Votavová (DZR)
- 15. 8. HANA – Malá
- 18. 8. HELENA – Jedličková, Plevová, Křetínská (DZR)
- 22. 8. BOHUSLAV - Vágner

V MĚSÍCI ČERVENCI ZEMŘELI

- ŠEDÁ Zdeňka
- GRUBER Josef

DO DOMOVA PRO SENIORY A DOMOVA SE ZVLÁŠTNÍM REŽIMEM NASTOUPILI

MATUŠKOVÁ Oldřiška	z	Moravské Třebové
TOVÁRKOVÁ Jarmila	z	Chornic
KONEČNÝ Josef	ze	Dzbelu
KROPÁČKOVÁ Miluška	z	Kunčiny
HORÁKOVÁ Antonie	z	Dlouhé Loučky

PŘÍSPĚVEK OD PÍ. KRČILOVÉ – ODD. D

MOMENTKY Z DOVOLENÝCH

Vážení čtenáři, zdravím Vás srdečně.

Z pracovní fádnosti jsem dostala k cestování. Každý měsíc jsem si brala den dovolené (k víkendu obyčejně) s vyrážela do světa. I sama. Místo do alba jsem si skládala zážitky do paměti. Nesmazatelně. A jak to chodí, jsou chvíle klidné i neklidné. Tudíž nejkrásnějším, a přitom nejstresovější cestou mi byl zájezd soukromý s mojí starou, zdravou maminkou. Mně bylo v té době 50 pryč. Pečlivě jsem vše připravila, v České Třebové koupila jízdenky a zjistila dobu odjezdu a příjezdu – o půl 4 ráno jsme měly vyrazit. Náš Balt Orient však měl asi půl hodiny zpoždění, na místě jsme měli být v 10 hodin, ale s opozdilci se nikdo nepáral. Všechny včasné vlaky, i nákladní měly přednost. Tak jsme často stáli i mezi stanicemi a obdivovali krásu české krajiny za okny, v Děčíně zvlášť dlouho ruch říčního přístavu, obrovské lodě a mamutí jeřáby s houpajícími se náklady. Německem jsme už projeli snadno a ve 13:30 jsme byli na místě. Já už tam byla víckrát, ale moje maminka byla v „Jiříkově vidění“! Na hlavní osázené plochy květy, zelení, a ty kašny a kašničky všude. Hlavně ty mochomůrky – malé vodotrysky – se nám moc líbily. Prošly jsme zámecký park Zwinger, katedrálu, klenotnici i obrazárnu. U Sixtinské Madony se pořídil vzácný fotosnímek původního (nezaskleného) obrazu – je vzácný. Všude venku byly kašny, čistá voda, sochy. Nádhera. Do 17:00 jsme vše stihly, ještě nakoupit pozornosti domů (čokoládové figurky dětem, sestře berlínskou televěž, koňak a tátovi cigarety) a spokojeně spěchaly si sednout na nádraží. Ale! Žádný vlak pro nás nebyl, neměly jsme místenky! A po příjezdu tam jsem je šla hned koupit, ale do Prahy už žádné nebyly. A tak, že bylo prima počasí, jsme šly ještě procházet večerním městem, nasvíceným jak jeviště divadla, obdivovaly jsme ozáření výkladní skříně a samozřejmě mochomůrky, šumící proudy vody s reflektory. Ve 23:50 nám jela Balnea a v sedm hodin ráno jsme byly doma ve Svitavách. Já vlezla do postele a maminka hned hospodařila uchvácené dojmy, ráda vzpomínala, aby i mně udělala radost. Obdivovala jsem ji .....(Ta Balnea z Dánska zpoždění neměla).

Jak píšu, ráda a často jsem cestovala. Sama. Většinou bez problémů, ale vždy s dobrým koncem. Jednou v Mikulově jsem chtěla nocleh v hotelu, „není obsazeno“. Recepční vzal telefon, ohlásil se a mně svitlo. „Nejste náhodou z Litomyšle“, ptala jsem se ho. Recepční vykulil oči a odpověděl „ano jsem“, byl to kamarád naší (maminčiny) rodiny. A nocleh byl levný.

V Maria Zell mě příšerně rozbolela hlava. Svěřila jsem se milé Rakušance – a zázrak! „Pojďte semnou, moje spolubydlící na víkend odjela, můžete u mě přespat“. V recepci jsem zaplatila 10 K za prádlo, a ještě jsem dostala snídani. Šťastný závěr výletu.

Ale jednou to nebylo moc pěkné. Zase zájezd společný, z Boskovic do Drážďan. Nemrzlo, nelilo, ale pražilo. 40 stupňů v autobuse, venku nebylo o moc míň. Pochodili jsme město, ale na jídlo nebyla chuť, jen na pití. A zmrzlinu. Ruce jsme co nejvíce máčely v kašnách, které byly téměř všude. Už odpoledne jsme zasedli upražení v chladu katedrály, odpočívali a čekali, až náš autobus bude chladnější, abychom mohli jet domů. Zážitky spíš mínusové.

Na závěr: Všeho moc škodí, i sluníčka! To by dosvědčila i spolurekreantka ze Zlatých písků kdysi. Naše česká, mladá paní se nemohla dočkat a hned po příjezdu na pobytové bydlení se vypravila na pláž. Chytat bronz. Na slunku si pobyla, ale ouvej. V noci se dostavily horečky, celá záda měla plná puchýřů, musela ležet na břiše s bolestmi. Manžel všude sháněl růžový olejíček na spáleniny a žena musela celých dalších 14 dní chodit oblečená v lehkých šatech a do vody už jít nemohla.

Jako skonto mohu uvést: 3x hořící můj vagón „prkeňák“ od jiskry, 1x hořící autobus (řidiče upozornil kolemjdoucí), 1x havárka – náraz auta do busu, čímž sjel do škarpy. Nepojízdný ale nikomu se nic nestalo, naštěstí. Jen řidička auta, kutálejícího se v poli byla zraněna.

A tak Vám přeji jen šťastné a milé vzpomínky, které potěší a povzbudí .....

Zdraví,

M. Krčilová

Z DOMOVA SE ZVLÁŠTNÍM REŽIMEM

Letní čas plyne v domově se zvláštním režimem v poklidu. Hezkého počasí využíváme ke společnému posezení venku, za opravdu horkých dní naopak raději zůstáváme doma. Velmi často využíváme posezení za budovou DZR, kde máme stoly, židle a lavice, do okna postavíme gramofon a vyhráváme si oblíbené lidové písničky. A aby nám bylo ještě líp, občas si k posezení upečeme něco dobrého. Nejoblíbenější jsou různé ovocné táče, piškoty nebo perník. Na výrobě sladkého občerstvení se podílí i klientky domova.

Zapsala: Mgr. Erika Jarůšková, vedoucí DZR

VOLNOČASOVÉ AKTIVITY NA „ÁČKU“

Volnočasové aktivity v červenci probíhaly v obvyklém letním režimu. Na konci měsíce nás navštívilo Duo Ruggieri – operní italský zpěvák s baletním doprovodem. Koncert se konal v kapli Dps a byl hezkým zpestřením letního odpoledne.

Zapsala: Pavla Skoupá, PVA odd. A

VOLNOČASOVÉ AKTIVITY NA „DÉČKU“

Tento měsíc byl díky dovoleným na aktivity chudší. Přesto jsme se na déčku snažili přes místy velmi teplé počasí nezahálet. Hráli jsme bingo, skládali ubrousky, pokračovali v našem poetickém čtení. Jako každý rok jsme zpracovávali levanduli. Společně s panem Antlem z údržby jsme montovali budku pro ptáčky a navštívil nás také, stejně jako v loňském roce operní pěvec se svou partnerkou. Tentokrát pro celý domov pro seniory zazpíval v kapli, což se všem velmi líbilo.

Zapsala: Dagmar Pospíšilová, PVA odd. D